

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου *895 ἕως 15 Μαρτίου 1896 καὶ 15 Σεπτεμβρίου 1896. Οὐδεὶς δὲ ἐγγράφεται συνδρομητὴς ἄνευ προπληρωμῆς· ἕκαστος συνδρομητὴς καὶ βραδύτερον ἐγγραφόμενος θὰ λάβῃ τὰ φύλλα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλης ἐποχῆς παρὰ ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1895 καὶ 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ο ΕΒΟΧΟΣ χρονογράφος τῆς «Ἐπιθ. τῶν Δύο Κόσμων» Φρανσίς Σάμ κρίνει νῦν περὶ τῶν ἐπεισοδίων τῶν φυλακίδων μετὰ πολλῶν ἐνδοιασμῶν πρὸς τὴν σύνεσιν τῆς διπλωματίας. «Ἡ ὑπογραφή τῶν Φιρμανίων παρὰ τοῦ Σουλτάνου (λέγει) ὑπῆρξε μεγάλη θυσία. ἐφ' ἣ δέον νὰ ὁμολογήσωμεν αὐτῷ χάριτας, λήξαντος δὲ νῦν τοῦ ἐπεισοδίου, δυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ αὐτοῦ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ. Πρότερον πᾶσα κατὰ κρίσιν θὰ ἐφαίνετο κωλύουσα καὶ ἐξασθενούσα τὴν ἐνέργειαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ κυβερνήσις τῆς Δημοκρατίας συνέπραττε μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων. Ἡ φρόνησις ἐπέβαλλε λοιπὸν τὴν σιωπὴν μέχρι περατώσεως τῶν διαπραγματεύσεων. Ἡ εὐρωπαϊκὴ συμφωνία εἶναι ἐργαλεῖον λίαν πολυτίμον, ἥ ὥστε νὰ μὴ προφυλάττῃται ἐπιμελέστατα. Ἡ ἐνέργεια τῶν δυνάμεων, ὅπως ἡ λυσιτελής, πρέπει νὰ ᾔναι ὁμοθυμος, ἡ δ' ὁμοθυμία πρέπει ν' ἀγοράζῃται καὶ διὰ τινων συγκαταβάσεων. Μέγας ὑπουργὸς ἐλέγεν ὅτι τῆς ὑποστηρίξεως τῶν φίλων τὸν ἐχρηζεν ἰδίως, ὁσάκις εἶχεν ἄδικον. Καὶ ἡ Εὐρώπη, ἰδίως ὁσάκις πλανᾶται, πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃται ὑπὸ πάντων αὐτῆς τῶν μελῶν. Ἄλλ' ἄς μὴ ἐπαναλαμβάνηται συχνὰ ἡ δοκιμασία αὕτη! Ἐὰν ὑπῆρξέ ποτε αἴτημα, ὅπερ, καὶ παραχωρούμενον, εἰς οὐδὲν θὰ ἐχρησίμευε, τοιοῦτον αἴτημα ἦτο τὸ περὶ διπλοσασμοῦ τῶν φυλακίδων. Πρέπει τις νὰ ἔχῃ λίαν στερεὰν τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν λυσιτελείαν τῶν πλατωνικῶν διαδηλώσεων, ὅπως φρονῇ ὅτι νῦν ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρωπαίων εἶναι πράγματι μείζων. Οἱ εὐρωπαῖοι εἶναι ἀσφαλεῖς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἐνθα ὁ Σουλτάνος συνεκέντρωσεν ἐν ὅλῳ σώμα στρατοῦ ἐκ τῶν πειθαρχικωτάτων καὶ στερεωτάτων. Ἄλλ' ἐὰν πράγματι ἐκινδυνεύουν, μία φυλακὶς ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἑλασσον οὐδεμίαν θὰ ἔφερε μεταβολήν, ὡς δὲν καθίσταται ἀσφαλέστερον κατὰ δημοτικῆς θυέλλης δημόσιόν τι κτίριον, ἐὰν τάξῃ τις πρὸ τῆς θύρας δύο φρουροὺς ἀνθ' ἑνός. Τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τοῦ αἰτήματος, ὅπερ, ἀφοῦ ἀνευῶθη ἐπιτακτικῶς, παρεχωρήθη τέλος ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, ὑπῆρξεν ὅτι αὐτὸς μὲν παρωξύνθη, ἐμειώθη δὲ τὸ γόητρόν του. Καὶ ὅμως χρῆζει ἀκεραίου τοῦ γόητρου του, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπιτελέσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, ἃς ὑπαγόρευσε καὶ θὰ ὑπαγορεύσῃ ἴσως ἔτι ἡ Εὐρώπη. Ὁ Σαλισβουρὸς ἰσχυρίσθη ἐν τῷ δημαρχεῖῳ ὅτι ὁ Σουλτάνος εἶναι τὸ πᾶν ἐν τῷ κράτει του. Ἄλλ' ὅπως πηγαίνομεν, θ' ἀποβάλλῃ τὴν δύναμιν ταύτην. Οὗτος εἶναι ὁ σκοπός, ὃν ἐπιζητοῦμεν; Ἐπιτυχάνοντες αὐτοῦ, θὰ περιερχόμεθα εἰς ἄκραν ἀμνηνίαν. Ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ συντρίψῃ τὴν δύναμιν τοῦ Σουλτάνου, δὲν δύναται ὅμως νὰ τὴν

ἀναπληρώσῃ. Αἱ μεταρρυθμίσεις, αἵτινες πρόκειται νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ, δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, εἰς ἃς οἱ μωαμεθανοὶ θὰ ὑποκύψωσιν ἄνευ ἀντιστάσεως, μόνος δ' ὁ Σουλτάνος ἡμπορεῖ νὰ τὰς ἐπιβάλλῃ. Διὰ τοῦτο, καίπερ ἀσκούσαι ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου πᾶσαν πίσιν, αἱ δυνάμεις δὲν πρέπει νὰ μεγαλοφρονῶσιν. Ἄλλως πολιτευόμενοι, θὰ ἐμείουν ἀδεξίως τὸ κύρος του· δὲν ἐννοοῦμεν δὲ τίς θὰ ὠφελεῖτο ἐκ τῆς μειώσεως ταύτης. Τοιαύτη πολιτικὴ, πάντοτε ἐπικίνδυνος, θὰ εἶχέ τινα δικαιολογίαν, ἐὰν τοῦλάχιστον, ἠῴξανε τὴν πραγματικὴν δύναμιν τῆς Εὐρώπης· ἀλλὰ βεβαίως τοῦτο δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ διπλοσασμοῦ τῶν φιλακίδων. Τὰ πλεονεκτήματα τοῦ μέτρου εἶναι λοιπὸν ἀκατάληπτα· καταφανῆ δέ, τοῦναντίον τὰ μειονεκτήματα καὶ ἡ πλήρης αὐτοῦ ἀχρηστία. Ὁ Σουλτάνος ἐπραξεν οὐχ ἥττον καλῶς ἐκδούς τὰ φιρμάνια, διότι, ἐὰν ἐπιτρέσκετο ἡ φιλοτιμία του, ἦτον ἐκτεθειμένη καὶ ἡ φιλοτιμία τῆς Εὐρώπης κατὰ τρόπον καθιστῶντα τὴν ρῆξιν ἀναπόφευκτον, τὸ δ' ἐπεισόδιον δὲν ἦτον βεβαίως ἀντάξιον τοιούτων κινδύνων. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ὡς εἶπεν ἄλλοτε ὁ Βίσμαρκ, ἐνδίδει ὁ φρονιμώτερος. Ἐρρίθη ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Σουλτάνου ἐλήφθη μετὰ τὴν συνδιαλέξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Νελιδῶφ. Ἐρρίθη ἐπίσης ὅτι ἡ Ρωσσία ἐπρότεινε τὸν διπλοσασμὸν τῶν φιλακίδων καὶ ὅτι ἐπομένως ἐνδιεφέρετο κατὰ πρῶτον λόγον ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ αἰτήματος. Ἡ Γαλλία δὲν ἠδύνατο νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Ρωσσίας ἐν τοιούτῳ ζητήματι, ἡ δὲ Γερμανία συναρμολογεῖ τὴν πολιτικὴν τῆς πρὸς τὴν τῶν ἄλλων δυνάμεων, φρονούσα εὐλόγως ὅτι ὁ μέγιστος τῶν κινδύνων θὰ ἦτον, οὐ μόνον ἡ διάρρηξις τῆς εὐρωπαϊκῆς συμφωνίας, ἀλλὰ καὶ μόνον ἡ ὑπόνοια ὅτι ἡ συμφωνία δὲν εἶναι πλήρης. Ἐπιτελεῖ λοιπὸν τὸ καθήκον τῆς ἐν τῇ συμφωνίᾳ, εὐπρεπῶς ἄλλ' αὐστηρῶς. Ὁ λόγος τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸ κοινοβούλιον ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ δράσις τῆς Εὐρώπης θ' ἀποβῇ λυσιτελής ἐν Ἀνατολῇ καὶ θὰ παρασκευάσῃ ὠφελίμους μεταρρυθμίσεις ὑποστηρίζουσα τὸ κύρος τοῦ Σουλτάνου. Τὴν γλῶσσαν ταύτην ἀπεκάλεσεν ὁ Γλάδστων «ἐκπληκτικὴν», τὸ δὲ ἀγγλοαρμενικὸν κομιτᾶτον, ὅπερ δὲν ἀποτελεῖται προδήλως ἐκ διπλωματῶν, προσεκάλεσε τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις «ν' ἀποκρουσῶσι καὶ νὰ στιγματίσωσι τὰς ἰδέας τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου». Ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἐξέπληξε τὸν ἀξιοσέβαστον Γλάδστων. Δὲν ἐδόθη εἰς πάντας νὰ ὁμιλῶσιν ὡς ὁ Γλάδστων, ἡ καὶ ἀπλῶς ὡς ὁ Σαλισβουρὸς. Ἄλλ' ἐν ταῖς συμφωνίαις πάντα τὰ ὄργανα εἶναι χρήσιμα. Ἀφοῦ δὲ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ συνθηκολογία τοῦ Σουλτάνου, τί ἄλλο ζητεῖται; Τὸ καθ' ἡμᾶς, θὰ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξετιμᾶτο δεόντως ἡ πρόσφατος ἐπιτυχία. Πρὸ τινων ἐβδομαδῶν, μετὰ μακρὰν διπλωματικὴν ἐκστρατείαν, ἀπεσπάσθη παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἡ ὑπόσχεσις μεταρρυθμίσεων ἐν Ἀρμενίᾳ, ὑπεχρεώθη δ' ἐν λόγῳ τιμῆς νὰ ἐπαγρυπνήσῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν πλήρῃ ἐκτέλεσιν. Ἐφάνη τότε περὶ τὸ ζήτημα. Οὐδαμῶς! Αἱ ἀνωμαλίαι ἤρξαντο ἐκ νέου καὶ δὲν ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβδὺλ Χαμίτ οὔτε μία στιγμή, ὅπως ἀναπνεύσῃ. Ἐζητήθη εὐθὺς ὁ διπλοσασμὸς τῶν φιλακίδων. Ἐγένετο καὶ τοῦτο. Τώρα τί ἄλλο θὰ ζητηθῇ; Δὲν ἐπιβάλλει ἡ ἐπιείκεια νὰ δοθῇ αὐτῷ μικρὰ ἀνάπαυλα, ὅπως εὐρὴ τὸν

πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων ἀπαιτούμενον καιρὸν; Ὅπως δὲ ποτε καλὸν εἶναι νὰ ἐνεργῶσιν αἱ δυνάμεις, οὐχὶ κατὰ στιγμιαίας ὁρμᾶς, ἀλλὰ μετὰ ὀριμον σκέψιν καὶ κοινὴν ἀπόφασιν».

Ἰω. Μπάγκας.

Κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν καὶ ἕτερον τέκνον τῆς εὐάνδρου Ἡπειρο-Ἀλβανίας, ὁ Ἰωάννης Μπάγκας πρὸ πολλοῦ ἑαυτὸν ἀφιερῶσας εἰς φροντίδας ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τὸ βαλάντιόν του ἐκκενῶσας ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο σεμνοπρεπὴς καὶ ἐπιβάλλουσα, οἷα ἤρμοζεν εἰς εὐεργέτην τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πατρίδος. Περὶ τὸ φέρετρον αὐτοῦ δὲν συνήχθησαν συγγενεῖς καὶ φίλοι, ἵνα κλαύσωσι τὴν ἀπώλειάν του, δὲν παρίστατο κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς του γυνή, ἀδελφὴ ἢ μήτηρ νὰ κλείσῃ, αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, οἵτινες δὲν θὰ ἴδωσι πλέον τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον. Οὐδεὶς τούτων παρίστατο παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Μπάγκας· παρίστατο μόνον ἡ εὐγνωμονοῦσα πατρίς, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους τοῦ θεραπευτηρίου Εὐαγγελισμὸς ὅπερ συνεχῶς εὐηργέτησε, τὰ ὄρφανὰ τοῦ Ἀμαλίου Ὀρφανοτροφείου ὑπὲρ τῶν ὁποίων δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ φροντίζῃ, ἡ Κυβέρνησις ἡ Ἑλληνική, ἥτις δεόντως ἐξετίμησε τὴν φιλαπατρίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὡς μήτηρ, χάριτας ὀφείλουσα, μετὰ πομπῆς ἐπεμελήθη τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ καὶ ἀπένειμεν εἰς τὸν νεκρὸν τὰς ὀφειλομένας τιμὰς, οἱ ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πατρίδος Κορυτσᾶς φοιτηταί, οἵτινες μέχρι δακρύων συνεχίζουν τοὺς θεωμένους τὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναπαύσεως πορευομένην νεκρικὴν συνοδείαν. Ἐξεδήλωσαν ἐπαρκῶς τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν καὶ τῆς πατρίδος τῶν καταθέσαντες πολυτελῆ ἐκ φυτικῶν ἀνθέων, μετ' ἐπιγραφῆς, στέφανον καὶ μὴ ἐπιτρέψαντες εἰς ἄλλον νὰ βαστάσῃ τὸν νεκρὸν. Αὐτοὶ τὸν ἔφεραν μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας καὶ ἐναπέθηκαν ἐκεῖ ἵνα κοιμηθῇ τὸν αἰώνιον ὕπνον. Ὁ Μπάγκας ἀπερχόμενος ἐπετέλεσεν εὐαγγελικώτατα τὸ καθήκον αὐτοῦ ὅσον ὀλίγοι τῶν μεγάλων εὐεργετῶν.

Ἐδομησινεῦθη γὰρ Β. διάταγμα δι' οὗ, ληφθεῖσης ὑπ' ὄψει τῆς ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου ε. ε. ἐπιστολῆς ἐκ Παρισίων τοῦ κ. Π. Στεφάνου διὰ Σκυλίσης, δι' ἧς οὗτος ἠρώτησεν ἂν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποδέχεται τὴν δωρεάν εἰς τὸ Κράτος τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δ. Στεφάνου διὰ Σκυλίσης οικοδομηθέντος ἐν Παρισίοις καὶ διακοσμηθέντος ἱεροῦ ναοῦ μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, δωρεάν τὴν ὁσίαν καὶ ὁ ἀπεβιώσας ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπρόθετο νὰ ποιήσῃται ὡσαύτως. Ἐνεκρίθη ἵνα γένηται ἀποδεκτὴ ἡ εἰρημένη δωρεὰ, καὶ ἐνετάλησαν οἱ ἀρμοῖοι ὑπουργοὶ ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἱεροῦ ναοῦ, τῶν παραρτημάτων καὶ τῆς ἀναγραφῆς τῶν κτήσεων τούτων ἐν τῷ Κώδικι τῶν κτημάτων τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἰω. Μπάνιας ὑπῆρξεν ἐκτενέστατος προσωποποιήτης, ἥτις ἐν παντὶ ἐθελε καὶ πᾶσι κοινωνῶν, θὰ εἴλκευ τὸ σῶμα, τὴν εὐκαιρίαν ἐκτιμῶν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ὅλον ἐπαίνοιον ἀπάντων τῶν ἀναστρεφόμενων αὐτῷ. Καταλείξας δ' ἐν συντόμῳ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐκτελεπῶτος πρὸς τὴν πατρίδα του τελευταίαν διὰ τῆς ἡλικίου του ἀποστοράσας. «Φεῦ! ὅα συναπολεσθῇ μετὰ τοῦ θλητοῦ σώματός ἐν τῷ ψυχρῷ καὶ σκοτεινῷ τοῦτου παρῶν ἡ μέριμνα περὶ τῆς πατρίδος σου; οὐχί! μυριάκις οὐχί! ἡ ἀγνή ψυχὴ σου θὰ δέσπῃ ἀκαταπαύτως τοῦ Ὑψίστου νὰ πέμψῃ θαυλιὰς

τὸ βάλσαμον τῆς παρηγορίας εἰς τὴν τεθλιμμένην πατρίδα σου· καὶ νῦν πορεύου εἰς τὸν τόπον τῆς αἰωνιότητος καὶ δεῖξέ τὸ ὕστατον χαῖρε τῆς πατρίδος σου, ἥτις διὰ δακρύων σοὶ προσφωνεῖ δ' ἐμοῦ τὸ «Γαῖαν ἔχεις ἐλαφρὰν ἀείμνηστε».

Υ. Γ. Χθές τὴν πρωΐαν οἱ κ. Λεωνίδας Σ. Νάτσις καὶ Σωτήριος Πέτσος ἔλαβον ἐκ Κορυτσᾶς τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα· «Ἐκφράζοντες βαθύτατην λύπην κοινότητος ἐπὶ ἀπωλείᾳ μεγάλου εὐεργέτου, παρακαλοῦμεν νὰ καταθέσῃτε στέφανον ἐπὶ μνήματος ἐπ' ὀνόματι κοινότητος Κορυτζίᾶς.»

(ὕπογραφή)

**Μητροπολίτης
Σωματεῖα**

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια» Κων(πόλεως) ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς: «Ἐφημερίδες τινὲς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαί, ἅμα δὲ καὶ ἑτερόγλωσσοι. κατ' ἐπανάληψιν, καὶ δὴ καὶ ὅπως ἀβασανίστως, ἀνέγραψαν ὅτι δῆθεν πρότινος ἐπανειλημμέναι συνεκροτήθησαν συνεδρία τῶν δύο Διοικητικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Σωματίων, ἥτοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὅτι συζητήσις ἐγένετο ἐν αὐταῖς μακρὰ περὶ ἐπιδόσεως δῆθεν ἐγγράφου, ζητηθέντος παρὰ τῆς Σ. Αυτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι δῆθεν, τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου συναινέσαντος εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοιοῦτου ἐγγράφου, τῶν δὲ σεβασμιωτάτων ἀγίων συνοδικῶν ὡς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν μελῶν τοῦ Δ. Μ. Συμβουλίου μὴ συγκατατεθέντων εἰς τοῦτο. ἐπῆλθε ρῆξις μεταξὺ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν Δύο Σωμάτων, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἠναγκάσθη νὰ υποβάλῃ παραίτησιν.

Κατόπιν τῶν πάντῃ ἀνυποστάτων τούτων θρυλημάτων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μετὰ προηγουμένην ἐπὶ τούτῳ συνεδρίαν αὐτῆς, ἐνετείλατο ἡμῖν ὅπως διαψεύσωμεν κατηγορηματικῶς ἀπασας τὰς διαδόσεις ταύτας ὡς ἀποκυήματα νοσοῦσης φαντασίας ἐνίων ἀνταποκριτῶν, πρὸς οὓς ἐκ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ συνιστῶμεν εὐλάβειαν καὶ προσοχὴν περὶ τὴν ἀναγραφὴν τῶν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀφορῶντων, διαβεβαιῶντες ὅτι τοιοῦτόν τι ἐγγράφον οὔτε κἀν ἐξητήθη ποτὲ καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐδεμία προέκυψε σύσκεψις καὶ διαφωνία ἐπὶ ἀνυπόστατου αἰτήματος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Προχθὲς Τρίτην περὶ τὴν 4 1)2 μ. μ. διὰ τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου ἀφίκετο ἡ Α. Ὑψηλότης ὁ βασιλόπαις Νικόλαος. Πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ εἶχον μεταβῆ εἰς τὸν σταθμὸν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα, ἡ Α. Ὑ. ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς Α. Ὑ. τῆς πριγκηπίσσης καὶ πάντες οἱ λοιποὶ βασιλόπαιδες, παρήσαν δὲ ἐκεῖ ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' πυροβολικοῦ συντάγματος κ. Στρούμπος, οἱ ταγματάρχαι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος τούτου. Τὴν Α. Ὑ. ἀποβιβάζομένην ἐκ τοῦ τραίνου ἐνηγκαλίσθησαν καὶ ἡσπάζθησαν οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐδεξιώθησαν δὲ οἱ λοιποί. Μετ' ὀλίγον πάντες ἐπανήλθον εἰς τὰ Ἀνάκτορα δι' ἀμαξῶν.

— Ὁ Σακὴρ πασᾶς, ὁ τέως ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς, ἀνεχώρησε προχθὲς μετὰ τῆς οικογενείας αὐτοῦ ἐπιστρέφων εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τοῦ αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου «Μηδείας». Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ ἐπέδωκε τὰ ἀνακλιτήρια αὐτοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἐκτιμῶν τὰς προσπάθειάς τοῦ Σακὴρ πασᾶ πρὸς ἀποκατάστασιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος. Ὁ δὲ νέος πρεσβευτὴς Ἀσὴμ βέης ἐπικροσιχάσθη εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἐπέδωκε τὰ διαπιστευτήριά του ἐγγράφα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Κατὰ τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ἀπένευμεν αὐτῷ τὰς τιμὰς ἡ ἐξ εὐζώνων φρουρά.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Νευτικῶν συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς θωρηκτικῆς μοίρας

κ. Δ. Κριεζῆ ὡς προέδρου, τῶν πλοιαρχῶν κ. κ. Γ. Ἀποστόλη, Γ. Μιργιαλῆ, Κ. Χατζηκυριάκου κυβερνητῶν τῶν τριῶν θωρηκτικῶν τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου ἀντιπλοιαρχοῦ, τοῦ ἀντιπλοιαρχοῦ κ. Κωνσταντίνου Κοτζίᾳ τμηματάρχου τοῦ τμήματος τοῦ πυροβολικοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ ἀνθυποπλοιαρχοῦ κ. Λυκ. Τσουκαλᾶ καληγητοῦ τῆς πυροβολικῆς εἰς τὴν σχολὴν τῶν Νευτικῶν Δοκίμων ὅπως ἀποφασίσῃ ποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον σύστημα πυροβολικοῦ διὰ τὸν ὅπλισμόν τῶν τριῶν θωρηκτικῶν, ὅπως ἡ ἀναγκαία χρηματικὴ ποσότης ἀναγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1896. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τινὰς ἡμέρας θὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν της ὅτε ἀμέσως θὰ γείνη ἡ παραγγελία τῶν ταχυβόλων. Τὸ ἀναγραφησόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμόν ποσὸν δι' ἑκάστον θωρηκτικὸν εἶναι περίπου ἐν ἑκατομμύριον, ἐκ τούτου ὅμως 300,000 δραχμαὶ εἰσιν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ 1895.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων παρὰ τῇ ἐνταῦθα οἰκονομείᾳ αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων ἐπιστημόνων ἱατρῶν κ. Γ. Νούλης, οὗ τὴν ἀφίξιν μετ' ἐγκαρδίου χαρᾶς ἐχαιρέτισαν πάντες οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐνταῦθα Ἡπειρώται. Ὁσὴν χαρὰν προὔξενησε παρ' ἡμῶν ἡ ἀφίξις τοῦ κ. Νούλη, τόσον τούναντιον ἐθλίψε τὸν τε ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ τὴν κοινωνίαν Ἰωαννίνων, καθ' ὅς ἐκείθεν ἐλάδομεν πληροφορίας, ἡ εἰδησις τῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ χάριν τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων του, καθόσον ὁ κ. Νούλης ἐξετιμᾶτο καὶ ἡγαπᾶτο ἀνεξαιρέτως παρὰ πάντων διὰ τὸ φιλάνθρωπον, τὸ μετρίχον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ἐξηρημένην του ἐπιστημονικὴν ἱκανότητά.

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων διὰ τὰς διδακτορικὰς τῶν ἐξετάσεως οἱ ἀρίστα κατηχημένοι καὶ λαμπροὶ νέοι κ. κ. Κων. Σ. Ἀράπης τελειόφοιτος τῆς φιλολογίας καὶ ὁ κ. Εὐάγγελος Χατζῆς τελειόφοιτος τῆς νομικῆς.

— Ἐκ Πρεβέζης δὲ χάριν ἰδίων ὑποθέσεων ἀφίκετο ὁ κ. Σπυρίδων Κρόκος.

— Διῆλθε προερχόμενος ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κηφισίαν μετὰ τῆς εὐγενεστάτης αὐτοῦ συζύγου κ. Χαριχείας ὁ τέως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πρόεδρος τῶν Πλημμελειοδικῶν Πασχάλ ἐφένδης Κυριακίδης προαχθεὶς εἰς (ἀδλιε Μουφτετση) ἐπιθεωρητὴν τῶν δικαστηρίων δύο σπουδαίων νομαρχιῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας Ἀδριανουπόλεως καὶ Θεσσαλονίκης.

— Διῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν, προερχόμενος ἐξ Ἰωαννίνων, καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κων(πόλεως) εἰς Ραβέναντ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἀσθενούντος πατρὸς αὐτοῦ ὁ παρὰ τῇ Ἱ. μητροπόλει διδάκτωρ τῆς νομικῆς κ. Ἀθαν. Κωνσταντινίδης. Τὸν κ. Κωνσταντινίδην συνοδεύουσιν αἱ ἐγκάρδιοι εὐχαὶ τῆς Α. Σ. τοῦ ἴσα φυσικοῦ πατρὸς φιλοῦντος αὐτὸν ἀγίῳ Ἰωαννίνων καὶ τῶν φίλων του, ὅπως τὸ ταχύτερον ἴδωσιν αὐτὸν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

— Ἐπίσης διῆλθεν ἐπανακάμπτων εἰς Κηφισίαν ὁ ἱατρός κ. Ἀγγελῆλας Παπακωστής πρὸ ἐβδομάδος μεταβὰς εἰς Ἰωάννινα, ἕνεκα ἀσθενείας τοῦ θείου αὐτοῦ κ. Μιχ. Τσάτου.

— Ἀφίκετο ἐκ Σωποταλίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην δι' ὑποθέσεις τοῦ ὁ κ. Ἰω. Καρακώστας.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας μεταβαίνοντες εἰς Τερβίχιον τοῦ Ζαγορίου οἱ κ. κ. Χαράλαμπος καὶ Γεώργ. Καρπούζας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Καλάμας ὁ πρὸ ἡμερῶν ἐλθὼν πρὸς συνάντησιν τῶν ἀδελφῶν του κ. Γ. Καρέτσος.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κάτω Ραβέναντ ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Παν. Βλεσίδης. Ἐπίσης ἐπανήλθε καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βῶλον ὁ κ. Ἀθαν. Ναστάκας διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Βήτσον ὁ κ. Κωνστ. Βριζόπουλος.

— Διῆλθεν ἐκ Προύσης μεταβαίνων εἰς Τσεπέλοβον ὁ κ. Δημ. Ζεσιάνης.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρωμουνίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ζήτσαν οἱ κ. κ. Δημ. Τασούλας, Δημ. Ἀντωνίου καὶ Σταύρος Καρώνης μετὰ τῆς μητρὸς του.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ζήτσαν ὁ διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς κ. Μιχ. Γκούμας.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Καρδίτσαν ὁ κ. Θεόδωρος Παππάς.

— Ἀφίκετο ἐκ Σωκίων τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Τζονδήλαν ὁ κ. Σάββας Ρεσόπουλος.

— Τὸν ἐν Τριπόλει διαμένοντα φίλον κ. Ἰω. Βαρτζόν καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ κ. Ἐλένην ἀποκτήσαντας υἱὸν συγχάρομεν ἐγκαρδῶς εὐχόμενοι μακρὸν τὸν βίον αὐτοῦ.

— Ἐν Λαμῇ ὁ κ. Ἰωάν. Α. Κιτσοσανίδης, εὐπορὸς ἀνεδέχτο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ χαριτοδωρεῖον θυγατρὸν τοῦ αὐτοῦ οἰονοπευματοποιοῦ καὶ ποιητοῦ (...) κ. Ἀποστόλ. Μπουκῆ, ὀνομάσας αὐτὸν Μαρτῖν. Εὐχομαι ὁλοφύγως νὰ τοῖς ζήσῃ.

— Ἀφίκετο χάριν ὑποθέσεων τοῦ ἐκ Λαμῆς ὁ κ. Γούλας Α. Γραφίτης ἔμπορος.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Αὐλῶνος, ὅπου πρὸ 15 ἡμερῶν εἶχε μεταβῆ χάριν ὑποθέσεων τοῦ ὁ κ. Γεώργ. Ἀθανασιάδης.

— Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας Λουδοβίκου (ἀπέναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Μεγ. Θεάτρου) ἐστιατορίου ἀπὸ Στέμμα ἀνέλαβε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Ἡπειρώτης κ. Βασ. Οἰκονόμου νέος δραστήριος, μετ' ἐπιμελείας καὶ προθυμίας ἐξυπηρετῶν τὴν πελατεῖαν αὐτοῦ διακρίνεται δὲ τὸ ἐστιατόριον τοῦτο διὰ τὴν μαγειρικὴν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο συνιστῶμεν αὐτὸ εἰς τοὺς Ἡπειρώτας κατὰ καθήκον.

— Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις κρεσπολῶν κατὰ τὰς γενόμενας ἀρχιερασίας ἐξελέγη καὶ αὖθις ὁ κ. Ἀθ. Α. Φίλιος, Ἡπειρώτης ἐκ Τσαρραπλάνων τοῦ Πωγωνίου, πάντοτε μετὰ προθυμίας ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ σωματείου. Μεταξὺ δὲ τῶν συμβούλων ἐξελέγησαν καὶ οἱ κ. κ. Μιχαὴλ Προφύρης ἐκ Ρουφῆας καὶ Φίλ. Φίλιος ἐκ Τσαρραπλάνων διαρκῶς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ σωματείου τιμῶμενοι διὰ τοῦ ἀξιώματος τούτου, καὶ Φώτ. Παπαδόπουλος ἐκ Δελβινάκιου τοῦ Πωγωνίου κατὰ πρῶτον ἐκλεγόμενος. Συγχάρομεν ἀπαντες ἐπὶ τῇ τιμητικῇ ταύτῃ ἐκλογῇ. — Συγχαιρόντες ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ἐπιτυχίᾳ τῶν φίλων ἡμῶν κ. Ζήση Σαβαρῖκα ὑποστάντι χθὲς τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ ἐπευχόμεθα αὐτῷ ὁμίαν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταθμῷ. Οἱ φίλοι του Τζίμας, Κόντος, Μίσιος.

Κατὰ τινὰ συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὴν παρελ. ἐβδομάδα πολὺς ἡγέρθη θόρυβος ἐπὶ ἀπλῆς τινος παραλειψῆς ἐντελὸς ἀσημάντου. Ἐν τῇ β' συνεδριάσει τοῦ συμβουλίου καθ' ἣν ὁ κ. Γραμματεὺς τούτου ὁ ἄρτι διορισθεὶς δὲν εἶχε καθήσει ἀκούη εἰς τὴν θέσιν, οὗτε εἶχεν ἀναλάβει παρὰ τοῦ προκατόχου τοῦ τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ κ. δῆμ. γ. ἐξίτησε παρὰ τοῦ συμβουλίου τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου δικηγόρου διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ δήμου καὶ συγχρόνως πίστως χιλίων δραχμῶν διὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῶν ὑποθέσεων τούτων ἀνερχομένων εἰς 20 περίπου. ὁ κ. Γραμματεὺς ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τοῦ δημάρχου ὑποβληθέντα καὶ ὑπολαβὼν ἐν τῷ θορύβῳ, ὅστις ἐγένετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, διότι οἱ κ. κ. Σύμβουλοι ἦσαν ὀρθοὶ ἐτοιμοὶ νὰ ἀναχωρήσωσι, ὅτι ἐγορηγήθη καὶ ἡ ζητηθεῖσα πίστις. ἐνῷ διωρίσθησαν μόνον οἱ δικηγόροι, ἐσημείωσε ἐν ταῖς σημειώσεσιν του, ὅτι ἐγορηγήθη ἡ πίστις καὶ κατέστρωσε τὰς σημειώσεις ταύτας εἰς πρακτικά, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ ἀναγνωσθῶσι κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν καὶ νὰ διορθωθῶσιν ἐὰν ἦσαν πλημμελῆ, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ πανταχοῦ δηλ. πρὶν τῆς συνεδριάσεως ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικά τῆς προηγμένης συνεδριάσεως, καὶ ἐπικυροῦνται συμφωνῶς ταῖς ὑπομεινέταις τροποποιήσεσιν καὶ ἀντιρρήσεσιν.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος, Ἡπειρώτης ἡγέρθη καὶ ἐξήτησεν ἐπὶ πίνακος τὴν κεφαλὴν τοῦ γραμματέως, τὸν κατήγγειλε ἐπὶ πλαστότητι, ὡς καταπατήσαντα τὰ πρακτικά. Ὁμολογητέον ὅτι ἡ τοιαύτη τοῦ κ. Γιαννόπουλου στάσις ἦτο ἀδικιολόγητος, περὶ τοῦ δὲ θόρυβος προκειμένου μάλιστα περὶ προσώπου ὅπου ὤφειλε καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ ἐὰν ὑπῆρχε ὄντως ἐν ἐκ τῶν καταγγελλέντων ὑπ' αὐτοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

II. Ο Κέρκυρα, Γ. καὶ Δ. Ἀμαλιάδα, Α. Γ. καὶ Ι. Α. Νεοχώριον, Κ. Π. καὶ Δ. Χ. Βῶλον, Σ. Μ. Φέσσαλα (με δρ. 8), Ν. Σ. Μίνια (με φρ. 2), Δ. Γ. Κάριον, Ι. Κ. Ἡράκλειον, Γ. Ρ. Πύργον, Γ. Σ. Κάριον (με φρ. 12), Α. Β. Χ. καὶ Σ. Μ. Ζάκυνθον, Γ. Σ. Μεσσίνα, Σ. Π. Πάτρας (με δρ. 4.80). Ἐπιστολαὶ καὶ Ἀγγελίαι Ἡμερολογίου ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ι. Μ. Βῶλον, Ι. Ζ. Πύργον (Ρωμυλίας), Ν. Ι. Κ. Ἰζμβόλην (Ρωμυλίας), Α. Γ. καὶ Μ. Γ. Βουκουρέστιον, Σ. Ν. Επρωχόριον, Α. Π. Κερναμπάτ, Ι. Β. Τρίπολιν. Ἐπιστολαὶ καὶ Ἀγγελίαι ἐλήφθησαν.

Τὸ Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον ἐκτυπῶνται καὶ ἐντὸς μικροῦ ἐσεται ἐτοιμὸν. Παρακαλοῦνται ἱ λαβόντες ἀγγελίας νὰ ἐνεργήσωσι καὶ πρὸς ἐγγράφην ἄλλων ὡς συνδρομητῶν καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι ταύτας ἐγκαίρως. Ἡ συνδρομὴ εἶνε διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς δρ. 2, τῶν ἐπαρχιῶν 2.40, τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τουρκίας φρ. φρ. χρ. 2. Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς θὰ τιμᾶται δρ. 2.50 καὶ φρ. 2.50.

ΔΡ. Β. Δ. ΡΕΚΚΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

τοῦ Αυτοκρατορικοῦ νοσοκομείου Χαμιδιέ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ἀρχαῖος βοηθὸς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς Ἀθηνῶν παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ καθηγητῇ Θ. Ἀρεταίῳ ἐν Παρίσις, ἐπὶ μακρὸν χρόνον τελειοποιηθεὶς περὶ τὰ χειρουργικά, γυναικολογικά καὶ ἀφροδίσια νοσήματα.

Ἀν' ἐγγειρηθείς πάσα ἐκτελοῦνται παρ' αὐτοῦ δι' ἀσπίδος καὶ ἀντισπίδας καὶ διὰ γενικῆς ἢ τοπικῆς ἀνασθησίας κατὰ τὰς νεωτάτας καὶ τελειοτάτας μεθόδους.